

Следъ това Билъ-Небилъ си отишелъ, а Келешъ Петъръ отишелъ при царската дъщеря, замахналъ съ меча и казалъ:

— Ако не кажешъ, че азъ съмъ те спасилъ, ще те убия.

На втория день дошелъ редъ на втората царска дъщеря. За нея дошло морско чудовище съ десетъ глави. Билъ-Небилъ и него убилъ. Но Келешъ Петъръ пакъ обралъ славата.

Сега вече дошло редъ и до най-малката царска дъщеря. За нея се явило морско чудовище съ 20 глави. Билъ-Небилъ грабналъ най-тежкия мечъ и замахналъ да убие чудовището, но мечътъ му се счупилъ. Чудовището грабнало царската дъщеря и избѣгало.

Билъ-Небилъ се отчаялъ, напусналъ царския палатъ и тръгналъ да се скита. Като вървѣлъ срещналъ единъ човѣкъ, който носѣлъ на гърба си цѣла черква.

— О, какъвъ силенъ човѣкъ! — казалъ му Билъ-Небилъ.

— Не, азъ не съмъ силенъ, — казалъ човѣкътъ. — Билъ-Небилъ е по-силенъ отъ мене.

— Азъ съмъ Билъ-Небилъ, — нека вървимъ заедно.

И тръгнали двамата юнаци заедно. Вървѣли, вървѣли и срѣщнали единъ човѣкъ, който носѣлъ на гърба си цѣла планина.

— О, какъвъ силенъ човѣкъ, — казалъ Билъ-Небилъ.

— Има и по-силенъ отъ мене, това е Билъ-Небилъ, — отговорилъ човѣкътъ.

— Азъ съмъ Билъ-Небилъ, искашъ ли да ходимъ заедно. Човѣкътъ се съгласилъ. Така тримата юнаци тръгнали заедно. Тѣ навлѣзли въ една голѣма гора. Допило имъ се вода, но никжде не можали да намѣрятъ. Най-после тѣ стигнали до единъ голѣмъ палатъ. Наоколо нѣмало никой, било тихо и глухо.

Човѣкътъ, дето носѣлъ черквата, рекълъ:

— Ще влѣза да поискамъ вода, — и влѣзълъ вътре.

Въ една голѣма стая седѣло чудовището, а до него откраднатата царска дъщеря. Човѣкътъ казалъ:

— Жаденъ съмъ, дайте ми малко вода!

— Ей тамъ онази чаша вземи и пий, — казало чудовището. Човѣкътъ хваналъ чашата, но тя била толкова тежка, че не можалъ да я повдигне и си излѣзналъ.

Тогава влѣзналъ вториятъ юнакъ, дето носѣлъ планината. Но и той не можалъ да повдигне чашата.

Най-после влѣзналъ Билъ-Небилъ.

— Жаденъ съмъ, — дайте ми малко вода, — казалъ той.

— Вземи чашата и пий, — рекло чудовището.

Билъ-Небилъ грабналъ чашата, вдигналъ я и я изпилъ до дѣно, а после замахналъ съ нея, ударилъ чудовището и го убилъ.

Следъ това Билъ-Небилъ взелъ царската дъщеря, завелъ я при баща ѝ и се оженилъ за нея. Цѣлиятъ народъ се веселилъ, ялъ, пилъ и игралъ.

Превелъ Елинъ Пелинъ.